

fenhet, man ej gerna bör, af fruktan att träda den enskilda rätten för nära, genom en allmän lagbestämmelse, på sätt motionären föreslagit, låta vägunderhåll af denna beskaffenhet bero på enskild delegares uppfattning och yrkande.

Deremot lärer intet hinder möta för enskild person, byalag eller kommun att göra framställning hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande om åläggande för kronobetjening att lemna det äskade biträdet, derest motvillighet i någotdera hänseendet skulle uppstå.

På grund häraf får Utskottet hemställa,
det Herr C. F. Appeltoffts motion icke måtte till någon
Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 Februari 1872.

På Utskottets vägnar:

Arvid Gumælius.

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 Febr. 1872, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Betänkande N:o 4, i anledning af väckt motion om ändring i Kongl. Förordningen den 30 November 1855 rörande expeditionslösen.

Till Utskottets handläggning har blifvit öfverlemnad en af Herr *Jöns Andersson* inom Andra Kammarerna väckt motion (N:o 79), hvaruti motionären föreslagit: att vid bouppteckningars ingifvande till domstol den i Kongl. Förordningen af den 30 November 1855 stadgade, så kallade inregistreringsafgift måtte utgå endast af den afidnes efterlemnade

egendom, men att befrielse derifrån måtte ega rum för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den är större eller mindre, måtte beräknas till hälften af behållningen.

Till stöd för anförda framställningen har motionären åberopat de skäl, som föranledde 1862—1863 årens Riksdag att vid bouppteckningar bevilja befrielse från erläggande af stämpelpappers-afgift för efterlevande makes giftorätt.

Äfven vid 1867 års riksdag väcktes en motion i samma syfte och blef tillstyrkt af Andra Kammarens Tillfälliga Utskott N:o 2 uti dess betänkande N:o 28, hvilket jemväl bifölls af Andra Kammaren, hvaremot detsamma i Första Kammaren förföll i följd af betänkligheter, yttrade af tvänne talare, hvilka dock ej förnekade, att den gjorda framställningen mindre än nuvarande stadgande i ämnet lider af brist på följdriktighet.

Utskottet, som anser de af motionären och de i det åberopade Utskottsbetänkandet anförda skäl ega giltighet, får härmed värdsamt hemställa:

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet begära den ändring i nu gällande förordning angående expeditionslösen den 30 November 1855, att, vid beräkning af lösen för domstols bevis om boupptecknings inlemnande och inregistrering, undantag skall ega rum för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, må beräknas till hälften af behållningen.

Stockholm den 12 Februari 1872.

På Utskottets vägnar:

Arvid Gumælius.
